

[Uhrskov.]

Der er en enkelt anden ting; det er, at nu vil jeg slippe denne sag af syne, ligesom andre spørger slipper deres spørgsmål af syne, når spørgsmålet er sluttet her i salen. Jeg kan næppe formulere det som et spørgsmål, men vil alligevel spørge, om det ikke ville være hensigtsmæssigt på en eller anden måde at instituere, at medlemmer, der har stillet spørgsmål, automatisk bliver orienteret om, hvilken skæbne der senere overgår den sag, som er rejst i form af et spørgsmål; det ville i dette tilfælde sige, hvorvidt man nåede frem til ændrede regler på det pågældende område. Jeg tror, det er noget, man skulle overveje, for jeg har indtryk af, at der er mange tilfælde, hvor et medlem finder en sag og rejser den, men hvor den ligesom glider ud af billedet igen; man kan måske nok sige, at det er de pågældende medlemmer, der skal bide sig fast i sagen, men det ville vel være mest hensigtsmæssigt, om der kunne komme en orientering.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at vi i justitsministeriet fører en meget nøje kontrol med de spørgsmål, der er stillet til justitsministeren, og at vi passer meget på, at de løfter, der er givet her, bliver holdt; jeg skal love det ærede medlem, at vi naturligvis optager dette spørgsmål til overvejelse, og at det på en eller anden måde vil finde sin afgørelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Meta Ditzel* til justitsministeren:

„Hvad agter ministeren at gøre for at medvirke til, at foreninger — eller kommuner — der påtager sig et seksualoplysningsarbejde over for befolkningen i håb om, at de ifølge lov nr. 177 af 23. juni 1956 kan få halvdelen af de dermed forbundne udgifter dækket af staten, virkelig får så stor refusion, som loven hjemler ret til?“

Skriftlig begrundelse:

Spørgsmålet fremsættes i anledning af, at en række organisationer (23) under Danske Kvinders Nationalråd meget beklager, at Foreningen for Familieplanlægning kan bli-

ve tvunget til at indskrænke sit seksualoplysningsarbejde og sit klinikarbejde, hvis staten ikke fuldt ud benytter omtalte hjemmel i svangerskabslovens § 10. Netop gennem et forebyggende arbejde af den art, Foreningen for Familieplanlægning har påtaget sig, har man en mulighed for på effektiv måde at begrænse antallet af såvel legale som illegale aborter og derved spare mange mennesker for unødvendige vanskeligheder og bekymringer og det offentlige for store udgifter.

Første næstformand (Kaj Andresen): Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Meta Ditzel: Spørgsmålet om støtte til seksualoplysningsarbejde er rejst, fordi det er blevet vanskeligt for Foreningen for Familieplanlægning at skaffe tilstrækkelige midler til det betydningsfulde arbejde, man har i gang her i København og for øvrigt ud over landet. I flere år har man set sig nødsaget til at stifte lån for at klare udgifterne, og da dette ikke kan fortsætte, har man måttet indskrænke arbejdet. De senere års erfaring har vist, hvor stor betydning familieplanlægning har for såvel den fysiske og psykiske helbredstilstand som for familiernes sundhed i det hele taget. Læger og socialrådgivere kan fortælle om den voksende interesse, der har været for oplysende foredrag i ungdomsorganisationer, ved skoler og læreanstalter, navnlig om ungdomsproblemer, og om betydningen af at skabe mulighed for individuel rådgivning ikke alene for unge ugifte, men også for de noget ældre gifte, der har problemer, de ikke selv kan klare.

Mødrehjælpen har gjort og gør stadig en stor indsats, men kan umuligt dække det behov, man har erkendt der findes på dette område. Derfor er det meget værdifuldt, at man er trådt til fra anden side som f. eks. i Århus, hvor man har oprettet et ambulatorium for seksuel ægteskabelig vejledning og både har en antikonceptionel og en socialpsykiatrisk afdeling, hvor besøgstillene viser, at der er behov for udvidelser.

Værdifuldt er det også, at man her i København har arbejdet gennem Foreningen for Familieplanlægning. Siden den blev stiftet i 1956 med det formål at begrænse